

30 stillede Endringsforslag. Han har imidlertid foreløbig antydet, at han troede, at der var en constitutionel Nødvendighed for at antage det. Denne Nødvendighed kan jeg ikke anerkende at være tilstede. Jeg skal ikke forsøge at gjenoplive den Discussion, som for et halvt Aar siden blev ført her, saameget mindre som jeg erkjender, at jeg ikke kunde sige noget væsentligt Nytt dertil; men jeg tror ikke at tage fejl, naar jeg betegner som Udbyttet af disse Forhandlinger, der, som sagt, førtes for kun 6 Maanedes siden, at man enedes temmelig almindelig om, at den til nærværende og til flere andre i forrige Session hertil fra Folkethinget indkomne Lovforslag søiede Bevillingsparagraph ikke var nødvendig — Nogle meente ganske overflødig — men at den, naar den var kommen ind i Folkethinget, var uftabelig, hvorimod den fik en for Landstingets Rettigheder skadelig Betydning, saasnart Regjeringen optog den Skik at sige den til alle de Love, der krævede Udgifter i det kommende Finantsaar, idet Loven derved fik en dobbelt Charakter, nemlig foruden den blivende organisatoriske ogsaa en midlertidig af en Bevillingslov, en Charakter, som kun gjaldt for det første Finantsaar. At Bestemmelsen er uftabelig, naar den er indbragt i Folkethinget, det følger deraf, hvad der, som sagt, ogsaa er erkjendt, at idet den giver Loven Charakter af Bevillingslov, har dette kun noget for os at bethyde, saalænge som der var Tale om Valget, imellem hvilket af de to Thing en Lov først skal forelægges. Men den Mand, der er død, kan man ikke slaae ihjel; om den Lov, der engang først er forelagt Folkethinget, derefter faaer Charakter af Bevillingslov eller ikke, er ligegyldigt. Derimod skal jeg villig indrømme, at man i forrige Session fik en meget levende Følelse af, hvad det vil sige, naar Regjeringen optager denne Skik, idet Landstinget med Grund fandt sig forurettet ved Fordelingen af de Rigsdagen forelagte Lovudkast, hvoraf det vil erindres, at 24 à 25 tildeels mange store og omfattende forelagdes Folkethinget, medens der kun blev forelagt Landstinget 4 Lovforslag, hvoraf kun 1 af større Omfang. Jeg har derfor efterat have gjort denne bedrøvelige Erfaring end ikke det Allermindste imod, at

man søger at fjerne den omhandlede Bestemmelse, og at man seer at komme til en Overeenskomst med Folkethinget, hvorved Bevillingsparagraphen for bestandig bliver lagt tilside, eller imod at Forsøget skeer paa den Maade, som det skete paa ifjor, nemlig at man foreslaaer indført i Finantsloven en Paragraph, som giver en almindelig Bevilling for samtlige i den løbende Samling forelagte Love, der medføre Udgifter. Grunden, hvorfor jeg nu ikke anseer det nødvendigt at udstemme Bevillingsparagraphen i dette Lovforslag, er, fordi der er forelagt 2 andre Love af selsamme Bestaffenhed, og fordi det for at indlede en Forhandling med Folkethinget om en Overeenskomst kun er nødvendigt, at man stemmer Bevillingsparagraphen ud i en af disse Love. Den Lov, der synes mig meest skiftet dertil, er den, der er forelagt om Lønninger for de ved Kongerigets Archivvæsen ansatte Embedsmænd, idet jeg forudsætter, at Thinget vil være villigt til at indstemme den Forandring i Loven, som den ærede Minister har foreslaaet, saa at den altsaa alligevel vil komme til at gaae tilbage til Folkethinget, og jeg tror forøvrigt heller ikke, at der ligger stor Vægt paa, om den kommer ud i Aar, eller ikke. Man vil maaskee sige: „Ja, men dersom vi vedtog Bevillingsparagraphen i to Love og stemte den ud i den tredje, saa begik vi en Inconsequents.“ Det indrømmer jeg, og det er tillige en Inconsequents imod, hvad man gjorde ifjor; men jeg mener, at det ikke er en større Inconsequents end den, man har begaaet tidligere ved at vedtage en Mængde Love, hvori denne Paragraph stod. Dernæst tror jeg heller ikke, at denne Inconsequents i og for sig har syndekligt at bethyde. Man antyder kun derved, at man reiser Striden, ikke for dens egen Skyld, men for at komme til en Overeenskomst, og man kommer desuden derved i Symmetri med Folkethinget, der har udeladt den her tilføiede Bevillingsparagraph i andre Love, naagtet disse ligeledes medføre en Udgift. Man har her oversendt to Love uden denne Bevillingsparagraph, medens man har sendt tre Love med den.

Min Hovedgrund til at ønske, at denne Lov ikke gjøres til Underlag for den forestaa-